

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Türkiye’de son yıllarda ekonomik kriz ve Covid 19 salgınından en çok olumsuz etkilenen kesimlerden biri de şüphesiz güvencesiz biçimde çalışan tarım işçileridir. Tarım işçilerinin yıllardır kangren gibi olan başta çalışma koşulları olmak üzere sağlık, sosyal güvenlik ve düşük ücrete çalışmaları gibi yaşadığı sorunları tespit etmek ve tarım işçilerinin güvenceli bir şekilde insan haklarına uygun çalışma koşullarının oluşturulması için zorunlu olan yasal düzenlemeleri çıkarmak ve uygulamaya koymak amacıyla Anayasa’nın 98’inci, İttüztüğün 104 ve 105’inci maddeleri uyarınca bir Meclis araştırılması açılmasını arz ve talep ederiz.

Prabhakar

Rıdvan TURAN

Mersin Milletvekili

Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik krize ilaveten Covid 19 salgınının yaklaşık bir yıldır toplumsal yaşamı olumsuz etkilemesi karşısında insanlar bir yandan canını korumakla uğraşırken diğer taraftan ekonomik olarak geçimini sağlamaya çalışmaktadır. Toplumun pek çok kesimi ekonomik krizden ve Covid 19 salgınından olumsuz biçimde etkilenmektedir. Fakat hem canını korumanın hem de yaşamsal ihtiyaçlarını karşılamanın zorluğu, emeğiyle geçimini sağlayan kesimlere doğru artmaktadır. Bu zorluğun temel nedeni her ne kadar Covid 19 ve ekonomik kriz olarak bilinse de asıl neden sermayenin tarihsel olarak yarattığı krizlerin ağır sonuçlarını emekçi sınıflara yaşatmasıdır. Günümüzde yaşadığımız her türlü toplumsal kriz sermayenin tarihsel sürekliliğinden kaynaklanmaktadır.

Sermayenin Türkiye’de yaklaşık son kırk yıldır bitmez tükenmez sürekliliğinin ağır faturalarını yine emekçi sınıflar ödemektedir. Siyasal iktidarın krizlere karşı aldığı koruyucu önlemlerin çoğunluğu sermayeyi korumaya güdümlüdür. Siyasal iktidarın sermayeyi korumaya yönelik yasal düzenlemedeki tercihleri, sermaye sınıfının mevcut krizleri daha kolay aşmasının öntünü açmaktadır. Çünkü siyasal iktidar 19 yıllık iktidarı süresince iş birliği içinde olduğu sermayenin

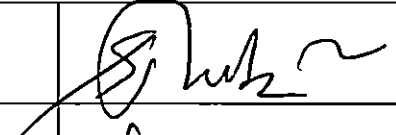
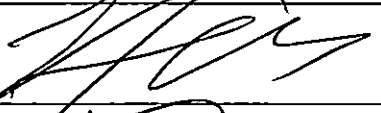
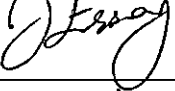
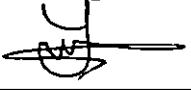
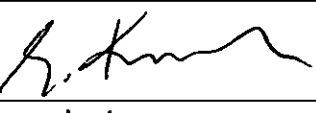
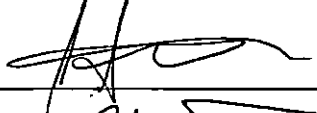
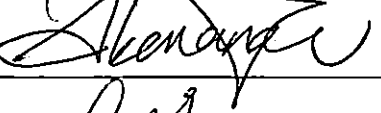
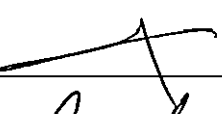
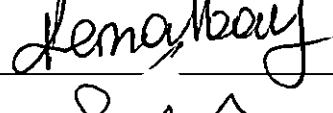
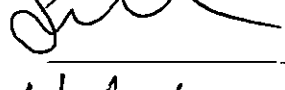
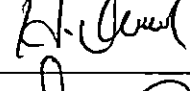
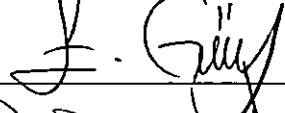
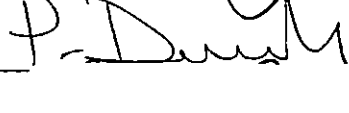
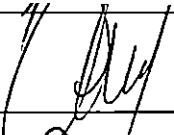
varlığını kendi iktidarı açısından son derece önemli görmektedir. Siyasal iktidar ile sermayenin yakın iş birliğinin diğer taraftan emekçi sınıflara yönelik ağır faturaları olmaktadır.

Türkiye’de siyasal iktidar ve sermaye iş birliğinden mağdur olanların başında güvencesiz bir şekilde çalışan işçiler gelmektedir. Güvencesiz çalışan işçilerin çoğunluğu tarım sektöründe; tarladan tabağa kadar tarım ürünlerinin soframıza gelmesindeki hemen hemen bütün aşamalarda çalışmaktadır. Güvencesiz tarım işçileri sabahın erken saatlerinde güneş doğmadan bir otobüsün veya minibüsün alacağı yolcunun yaklaşık iki katı kadar işçi ile tarlaya giderler. Tarlada sebze ve meyveleri günde 12 saat çalışarak ortalama 90-100 TL gibi düşük ücretle toplarlar. Toplanan bu ürünler Hal Kompleksinde yine güvencesiz çalışan işçiler tarafından paketlenir. Bu işçilerin sigortası maalesef yok, işçilerin çalışma koşullarına ilişkin herhangi bir sözleşme yok, işçilerin haklarını savunacak veya gözetecek herhangi bir yönetmelik, mevzuat veya yasal düzenleme yok. Tarım işçileri bu yokluk ve yoksunluk içinde karın tokluğuna yaşamın bütün değerlerinden soyutlanmış biçimde çalışmaya mahkûm bırakılmaktadır.

Güvencesiz tarım işçilerinin içinde olduğu bu ekonomik tablodan daha vahimi olan işçilerin yaşadıklarının psikolojik boyutlarıdır. Tarım işçileri başta güvencesiz çalıştıkları için bu kapitalist hegemonyanın sağlamış olduğu düzene karşı aidiyetlerini kaybetmiş durumdalar. Bu haklı duygusal refleksin arkasında ne kadar emek verirlerse versinler değerlerinin görünmemesi yatmaktadır. Tarım işçileri, günde 12 saat tarlada bin bir zorlukla çalışmalarına rağmen, herhangi bir güvenceleri olmadığı için emekli olamayacaklardır. Zorlu kış şartlarında hastalandıklarında sosyal güvenceleri olmadığı için hastaneye gidememektedirler. Çok düşük ücrete çalıştıkları için her bir tarım işçisinin hane halkı ciddi geçim sıkıntısı çekmektedir.

Covid 19 salgının yaşandığı son bir yılda tarım işçilerinin sorunlarını çözmek bir yana, çalışma koşulları pandemiye göre düzenlenmediği için binlerce tarım işçisi maskesiz, eldivensiz ve sağlık haklarından mahrum şekilde çalışmaya devam etmektedir.

Tarım işçilerinin kapitalizmin tarihsel sürekliliğinden ve güncel yansımalarından kaynaklanan ekonomik, sosyal, psikolojik ve kültürel sorunlarının çözümü için her türlü adım atılmalıdır. Tarım işçilerinin öncelikle evrensel çalışma koşullarına erişimini sağlayacak sağlık ve sosyal haklarını güvenceye alacak yasal düzenleme çıkarılması ve bir an önce uygulanması için “Meclis Araştırma Komisyonu” kurulmalıdır.

1	MAHMUT TOĞRUL	GAZİANTEP	
2	SAİT DEDE	HAKKARİ	
3	HABİP EKSİK	İĞDIR	
4	DİLŞAT CANBAZ KAYA	İSTANBUL	
5	OYA ERSOY	İSTANBUL	
6	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
7	EROL KATIRCIOĞLU	İSTANBUL	
8	HÜSEYİN KACMAZ	SİRNAK	
9	ALİ KENANOĞLU	İSTANBUL	
10	ZEYNEL ÖZEN	İSTANBUL	
11	MUSA PİROĞLU	İSTANBUL	
12	MURAT ÇEPNİ	İZMİR	
13	SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ	İZMİR	
14	ŞEVİN GÖŞKUN	MUŞ	
15	HASAN ÖZGÜNEŞ	ŞIRNAK	
16	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	
17	PERO DUNDAR	MARDİN	
18	...	...	...
19	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
20	AYŞE SÜRÜCÜ	ŞANLIURFA	